

Прізвище, ім'я _____

Прочитай продовження казки.

Білочка-мандрівниця

За Оксаною Іваненко

А вже вечоріло. Внизу шмигнув сполоханий сірий зайчик, прищуливши вуха.

— Зайчику! — гукнула вона. — Чи ти не знаєш, як пройти до старої ялини?

Зайчик на мить зупинився.

— До старої ялини? Хіба тут мало старих ялин у лісі? Ні, не знаю, і ти краще сиди нагорі, бо зараз тут бігає хитра руда лисиця і одноокий вовк вийшов на прогулянку.

І лисиця, і вовк — це було дуже страшно. Краще вже переночувати тут, а вранці побігти шукати рідну ялину.

На широкому гіллі білочка побачила чимале гніздо. І, недовго думаючи, вмостилася спати в гніздечку. Воно було вистелене мохом, і спати було добре. Вся ніч минула спокійно.

А тільки-но почало розвиднятися, хазяйка гнізда, буркотуха-сова, повернулася з нічного полювання додому. Вона залопотіла крилами над білкою.

— Ач, злодійко! Куди ти залізла! Я тобі очі виключю!

Білочка схопилась як опечена і прожогом кинулась з гнізда на друге дерево. Та там чекало нове лихо: хитрі очі куниці стежили за нею. Білочка стрибнула вниз і опинилася на березі ставка. Куниця погналася за нею. На ставку плавало латаття, та воно не могло втримати білочку. Аж ось вона нагледіла: пливе великий шматок березової кори. Вона миттю стрибнула на нього; він

загойдався, проте витримав. Білочка розправила, як парус, свій рудий хвостик, і вітер погнав її човник до протилежного берега.

«Тепер я ще далі від моїх рідних», — з сумом подумала білочка, і, хоч на протилежному березі був такий самий гарний ліс, їй здавалося, що все там гірше.

День від дня холоднішало, опадало листя, пташки збирались великими зграями і дзвінко, галасливо прощалися з рідними лісами й полями. Вони мушили відлетіти далеко у вирій, бо тут взимку і холодно для них було, і з їжею важко.

Білочка примостилася в дуплі тремтливої осики. Але дупло було маленьке, незатишне, часто вночі дощ мочив її до кісток. Білочка дуже сумувала. Вона розпитувала всіх, як їй переправитися на той бік ставка і знайти стару ялину.

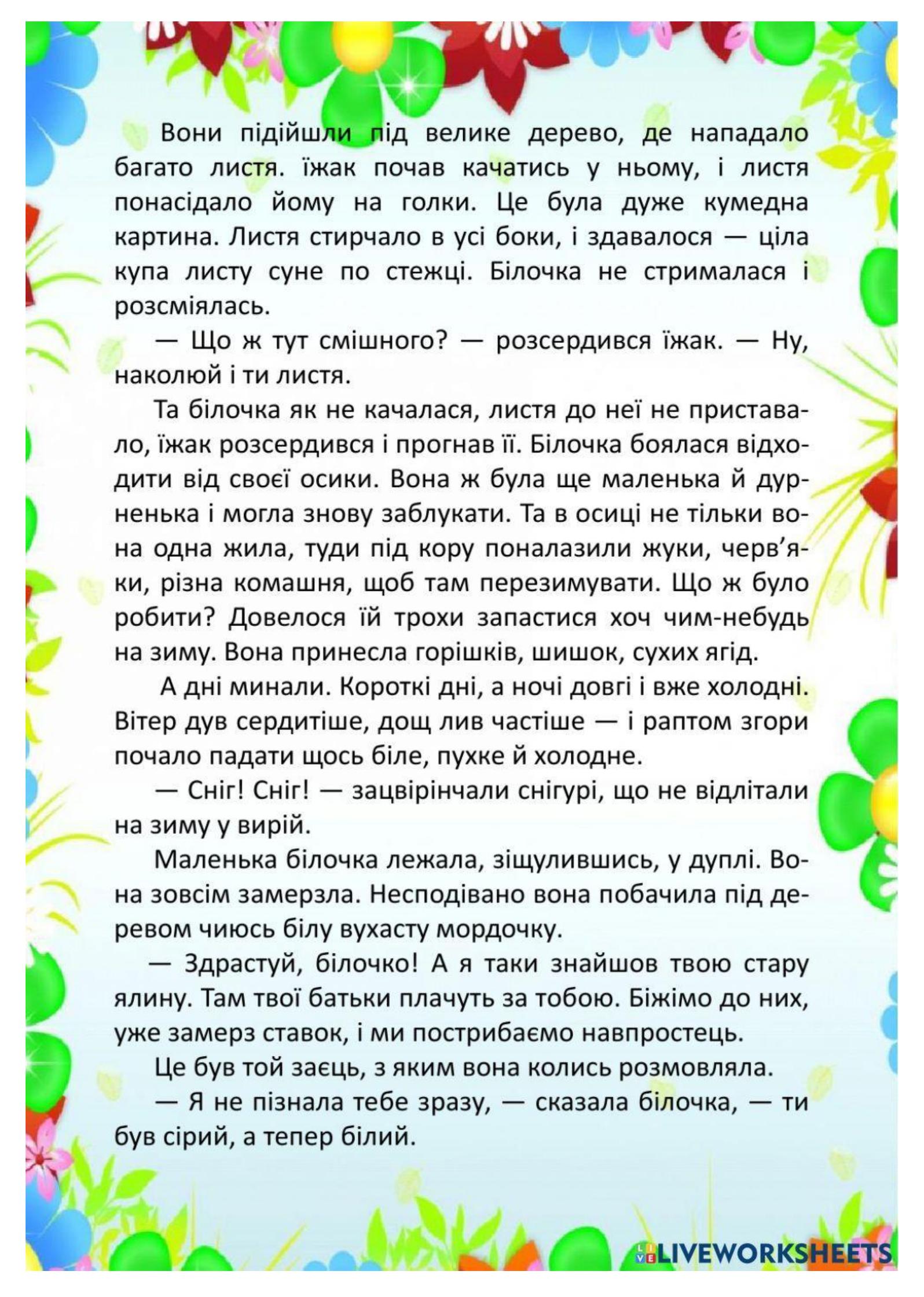
— Я перенесла б тебе на крилах, — сказала якась лагідна пташка, — але боюся, що ти зловиш їх, а мені ж треба на них далеко летіти.

— Я повів би тебе околицями, — сказав розважливий кріт, — але мені ніколи: я поспішаю збудувати нове помешкання на зиму під землею.

— Я взагалі радив би тобі не хвилюватися даремно, — зауважив хазяйновитий їжак, — а краще подбати про зиму; можливо, ти й не знайдеш своїх, а собі нічого не влаштуєш — от і замерзнеш, коли прийдуть морози.

— Я не хочу жити одна. Мені так сумно! — зітхнула білочка.

— Ну, то йди до мене, — сказав їжак, — тільки, звичайно, роби все, що я накажу. От зараз я теж лаштую помешкання на зиму. Ходім, я тобі покажу, як це робити.

Вони підійшли під велике дерево, де нападало багато листя. їжак почав качатись у ньому, і листя понасідало йому на голки. Це була дуже кумедна картина. Листя стирчало в усі боки, і здавалося — ціла купа листу суне по стежці. Білочка не стрималася і розсміялась.

— Що ж тут смішного? — розсердився їжак. — Ну, наколюй і ти листя.

Та білочка як не качалася, листя до неї не приставало, їжак розсердився і прогнав її. Білочка боялася відходити від своєї осики. Вона ж була ще маленька й дурненька і могла знову заблукати. Та в осиці не тільки вона одна жила, туди під кору поналазили жуки, черв'яки, різна комахня, щоб там перезимувати. Що ж було робити? Довелося їй трохи заpastися хоч чим-небудь на зиму. Вона принесла горішків, шишок, сухих ягід.

А дні минали. Короткі дні, а ночі довгі і вже холодні. Вітер дув сердитіше, дощ лив частіше — і раптом згори почало падати щось біле, пухке й холодне.

— Сніг! Сніг! — зацвірінчали снігурі, що не відлітали на зиму у вирій.

Маленька білочка лежала, зіщулившись, у дуплі. Вона зовсім замерзла. Несподівано вона побачила під деревом чиюсь білу вухасту мордочку.

— Здрастуй, білочко! А я таки знайшов твою стару ялину. Там твої батьки плачуть за тобою. Біжімо до них, уже замерз ставок, і ми пострибаємо навпростець.

Це був той заєць, з яким вона колись розмовляла.

— Я не пізнала тебе зразу, — сказала білочка, — ти був сірий, а тепер білий.

— То я нарочито став білим, — хитро відповів зайчик, — щоб мене не так легко було помітити на снігу. Ну, біжімо швидше!

Маленька білочка так зраділа! Ви й уявити собі не можете як!

— Я хочу понести їм ті горішки та ягідки, що я припасла,— сказала вона.

Зайчик подумав трохи.

— Добре, ми зробимо ось що: ти сідай мені на спину і бери в лапки гостинці, а я одним духом домчу тебе додому.

Вони так і зробили. Заєць як пострибає до лісу! А білочка сиділа на спині і міцно тримала горішки та ягоди в лапках, а коло старої ялини її вже чекали і тато, і мама, і брати, і сестри, і всі білчині родичі. І старий дуб мурмотів, як завжди, і велика ялина ніби хотіла обняти малу мандрівничку волохатими лапами.

Та мандрівниця була вже не мала — вона була вже великою і розумною білкою, знала добре весь ліс і вже нізащо не заблукає у ньому.

Доведи, що ти уважно читаєш.

Познач правильні відповіді.

Хто виявився хазяйкою гнізда, в якому ночувала білочка?

синиця

сойка

сова

«Ну, то йди до мене, — тільки, звичайно, роби все, що я накажу. От зараз я теж лаштую помешкання на зиму. Ходім, я тобі покажу, як це робити».

Ці слова належать

Адресовані

Де зимувала білочка?

на осиці

у дубі

у старій ялині

Хто допоміг білочці знайти свій дім – свою стару ялину?

зайчик

їжачок

снігурі

Слова з ненаголошеними голосними звуками [e], [и] в корені, які перевіряються за словником

1.

Прочитай правило. Добери самостійно **одне** слово на це правило і запиши як приклад.

Якщо до слова **не можна** дібрати перевірне слово, то його написання треба перевірити за **словником** і **запам'ятати**.

Наприклад: календар, _____

2.

Запиши подані слова в **дві** колонки, уставляючи пропущені букви. До слів **другої** колонки добери й запиши **перевірні** слова.

Вул__ця, к__шеня, ч__тати, д__ктант, п__сати, м__ритися.

Перевіряю
за словником
цибуля

Перевіряю наголосом
широкий - ширший

—

—

—

3.

Прочитай. Устав пропущені букви. Перевір написання цих слів за орфографічним словником.

Вул__ця, кр__ниця, комп'ют__р, т__атр, учит__ль,
пр__дмет, кал__ндар, н__діля, ч__р__вики,
т__л__візор, д__путат, гор__зонт, оч__рет, ч__ремха,
абр__кос, ап__льсин.

● - ● - ● =

● - - ● - ● -

● - ● = - ● -

_____

_____

_____

3.

Прочитай загадки. Устав пропущені букви. Запиши відгадки. Перевір їхній правопис за словником.

а) Мален__ка людина

В дитинстві називається ...

_____

б) Перший ден__ після н__ділі

Має назву ...

_____

в) Мален__ка людина

В дитинстві називається ...

_____

г) Народився у пустині,

Де піски і дуже жарко.

Має два горби на спині

І ж__ве у зоопарку.

_____

МАТЕМАТИКА

1. Злий Дракон літав по світу і викрадав принцес. Першого року він викрав 312 принцес, другого року – у 2 рази менше, а за третій рік – на 28 принцес більше, ніж за другий рік. Скільки принцес залишилось у Дракона, якщо 652 принцеси від нього втекли?

1)

2)

3)

4)

Відповідь:

2. Визнач, значення якої частки є найменшим.

$50\ 304 : 4$

$96\ 492 : 4$

$43\ 008 : 4$

$80\ 184 : 4$

3. Згадай формулу шляху і залежність між величинами.

$s = v \cdot t$

$v = s : t$

$t = s : v$

Знайди значення величин і заповни таблицю.

Швидкість	Час	Відстань
80 км/год	4 год	
	7 хв	840 м
3 м/с		132 м
	2 год	270 км